

DECLARACIÓ PER LA PAU

contra la indiferència, per la dignitat

Des de Jesuïtes Social celebrem la visita del papa Lleó XIV a Espanya com una invitació a fer realitat, aquí i ara, les paraules que ell mateix ha pronunciat davant del món: «La pau no es construeix amb amenaces mútues ni amb armes, sinó amb diàleg i diplomàcia». Rebem la seva presència amb gratitud, i volem respondre amb alguna cosa més que paraules de benvinguda: amb el testimoni d'una Església que no mira cap a una altra banda.

Vivim en un món travessat per guerres que no són noves, tot i que sovint només ens commouen quan ens afecten de prop. Mentre l'atenció internacional es desplaça, persisteixen conflictes oblidats i sofriments silenciatos. Una selectivitat que alimenta la indiferència i debilita la nostra capacitat col·lectiva de respondre davant la injustícia.

En aquest context, no podem deixar d'anomenar la violència que avui colpeja Gaza i el Líban, juntament amb la que persisteix a Ucraïna, Sudan, Síria, Iemen, la República Democràtica del Congo i tants altres llocs on la població civil pateix les conseqüències de conflictes prolongats, desplaçaments forçats, ocupacions i condicions de vida insuportables. No ens trobem davant de fets aïllats, sinó davant de dinàmiques estructurals que vulneren drets i perpetuen el sofriment.

Tal com ha recordat el papa Lleó XIV en la seva visita a l'Àfrica, les arrels del conflicte estan profundament arrelades en realitats humanes i socials concretes: l'exclusió, la desigualtat, la manca d'oportunitats per a les persones joves, la corrupció o l'afebliment del diàleg. Però el Papa també ha subratllat amb força que «la pau no és un eslògan», sinó una tasca que es construeix des de la justícia, la inclusió i el reconeixement de la dignitat de cada persona.

Des de Jesuïtes Social denunciem una lògica internacional que anteposa els interessos geopolítics a la vida humana, i denunciem igualment que no totes les víctimes reben la mateixa atenció ni totes les injustícies generen la mateixa resposta. Aquesta desigualtat moral és inacceptable i constitueix, en si mateixa, una forma de violència.

---

¹ León XIV. (2026, 1 de marzo). Ángelus [Oración]. Santa Sede. <https://www.vatican.va/content/leo-xiv/es/angelus/2026/documents/20260301-angelus.html>

² León XIV. (2026, 15 de abril). Encuentro con las autoridades, con la sociedad civil y con el cuerpo diplomático [Discurso]. Santa Sede. <https://www.vatican.va/content/leo-xiv/es/speeches/2026/april/documents/20260415-camerun-autorita.html>

Reafirmem que la pau no es pot construir des de la força, la por o la humiliació. Només es pot sostenir sobre la justícia, el respecte al dret internacional i la garantia efectiva de la dignitat de totes les persones. Defensar la pau avui exigeix situar-se al costat de qui pateix les conseqüències de la violència i el desarrelament, i reconèixer que darrere de cada conflicte hi ha persones: rostres, històries i vides trencades.

La nostra identitat ignasiana ens impulsa a mirar la realitat des del lloc de qui més pateix. Professem una fe que esdevé justícia i que ens exigeix denunciar les causes del dolor i comprometre'ns en la seva transformació. No podem romandre impassibles davant la vulneració sistemàtica dels drets humans en tants llocs del món.

Per això, en aquest moment en què el papa Lleó XIV ens visita i ens interpel·la, fem una crida a la societat, a les institucions i a la comunitat internacional: a condemnar la violència, a no acostumar-s'hi, a no normalitzar la injustícia i a no abandonar la recerca de camins de pau justa i duradora. La invitació del Papa a construir una pau activa i inclusiva, fonamentada en la dignitat i en la participació de qui més pateix, no és una utopia: és una tasca quotidiana que pot començar avui mateix.

En aquesta tasca de treball per la dignitat de les persones i la justícia, que són camí cap a la pau, volem fomentar la trobada i la col·laboració amb altres tradicions religioses i amb persones d'altres conviccions per tal d'enfortir una aliança per la concòrdia dels pobles.

I aollim aquesta invitació des de la convicció que, en temps de fosc, la paraula compartida —la que anomena amb veritat, la que denuncia amb responsabilitat i la que sosté l'esperança— és una forma radical de resistència.

Davant la lògica de la força, escollim la fraternitat.

Davant la indiferència, el compromís.

Davant el silenci, la paraula.